

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. november 3.
(vasárnap)**

Szepesy László

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

Énekek: 164,1; 211; 449,1.5; 440,13-14

Lekció: Hóseás 6

Alapige: Máté 22,37a

„Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, mennyei Édesatyánk, mert méltó vagy erre, mert kegyelmes Isten vagy, hosszútűrő, bűneinket tűröd, pedig igazságod azt kívánná, hogy a felséged ellen elkövetett bűnöket valóban büntetés kövesse. Köszönjük, hogy mégis irgalmas vagy, és igazságodat ott a golgotai kereszten mutattad meg, amikor néped bűneit Krisztusban büntetted meg. Urunk, köszönjük, hogy ez a kegyelem még ma is tart és elérhető, és köszönjük, hogy ezzel keresel bennünket személy szerint egyen-egyenként.

Hálát adunk Neked, hogy kegyelmedből hordoztál bennünket az elmúlt héten is, és hogy azért gyűjtöttél ma össze ide istentiszteletre bennünket, hogy ez a kegyelem minket válaszra késztesen, azért, hogy Téged szeressünk, énekeinkkel magasztaljunk, imádságban magunkat megalázzuk Előtted, igédnek igazat adjunk, és aszerint éljünk.

Bocsásd meg nekünk, Urunk, minden engedetlenségünket és hitetlenségünket, amelyek a Te keresésed ellenére bennünk vannak. Bo-

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

csásd meg, hogy naponként szaporítjuk a bűneinket. Bocsásd meg, hogy nem akarunk elszakadni a régi emberünktől, nem akarjuk levetkőzni azt, hanem még ragaszkodunk bűneinkhez, azokba gyönyörködünk, azokba fektetjük energiáinkat, szánunk időt, figyelmet, és gyakran elfeledkezünk Rólad. Mindazáltal, Urunk, nem abban van reménységünk, amit mi teszünk, hanem abban, amit Te teszel, és ezért szeretnénk dicsőíteni és magasztalni Téged, hogy Krisztusban az evangéliumon keresztül keresel minket, és bűnbocsánatot és kegyelmet ígérsz.

Szeretnénk ma ezt is szemünk előtt tartva Téged dicsőíteni, magasztalni, és kérni, hogy ez hirdettessék országszerte. Könyörgünk testvérgyülekezeteinkért, áldd meg az igehirdetőket, -hallgatókat egyaránt, hirdettesd az evangéliumot. És könyörgünk magyar népünkért is, hogy a vasárnap hadd lehessen megszentelt, Neked odaszánt, odaadott nap számára.

Így kérünk, hogy áldj meg bennünket, és dicsőítsd magadat a mi közösségünkben, gyülekezetünkben, Szentlelked munkája révén kegyelmedből, Krisztusért!

Ámen.

Igehirdetés

Jézus Krisztus a nagy parancsolatban foglalja össze mindazt, amit Isten az Ő törvényében tőlünk megkíván, hogy aszerint cselekedjünk, éljünk. Ennek a nagy parancsolatnak pedig az első és fő része az: szeresd Istent. De mit jelent Őt szeretni? Miben mutatkozik meg az, hogy valaki igazán törekszik Isten szeretetére? Látható egyáltalán ez a szeretet? Korunk nagy kételkedői azt is megkérdőjelezzik, hogy valakiről meg lehet-e állapítani azt, hogy szereti-e Istent, vagy nem. Ez szívben lévő dolog, és azt nem lehet látni – szokták titokzatosan mondogatni. Mások pedig azt a választ adják erre a kérdésre, hogy mit jelent Istent szeretni, hogy azt nem látni, hanem érezni kell, azt át kell élni, az egy élmény. Modern keresztyénségünk egy része mindent meg is tesz azért, hogy az embereket ilyen élményekbe behajszolják. Nagy koncertek, rendezvények, csendeshetek, hétvégék, megindító bizonyágtételek hada által egyfajta hangulatba, lelkiállapotba próbálják behajszolni a résztvevőket, és a pillanatnyi élményre, lelki túlfűtöttségre és érzelmi megindultságra mondják rá, hogy most érzed igazán, hogy Isten szeret téged, és te is Őt. Csak sajnós ez érzelmi manipuláció, amihez nincs köze a Szentléleknek. Mert az ember tudja manipulálni a másikat, tudunk nagy lelkesedést kiváltani egymásból. Nem csak hívókról van szó. Pl. hatalmas cégek gyűlésein is elhangzanak olyan szónoklatok, hangzatos beszédek,

amelyek által az emberek fellelkesülnek, és egy ügy mögé állnak. Csak az a baj ezzel, hogy ez csak egyszerű emberi lelkesedés, és ez nem Isten Lelkének munkája.

Válaszolva ezekre a jelenségekre, egy történetet hadd mondjak el. Egyszer egy lelkipásztor tinédzser fiai ifjúsági csendeshéten vettek részt. Számtalan ígéről volt szó ezen a héten, és a fiúkat megszólították az igemagyarázatok, és fellelkesültek a héten, hogy ők ezentúl csak Istennek fognak élni, és Őt fogják szeretni mindennap. Ezzel a nagy lelkesedéssel tértek haza, és rögtön oda is mentek lelkész édesapjukhoz, és elmondták nagy elhatározásukat. Mivel az édesapjuk jól ismerte a fiúkat, és általában azt, hogy milyenek vagyunk mi, emberek, és mivel már nem ez volt az első ilyen nagy fellángolása a fiúknak az Úr iránt, mert már több ilyen héten részt vettek, ezért szeretettel, szelíden, de határozottan csak annyit mondott nekik, hogy jól van, fiúk, majd meglátjuk. Ez kicsit hideg zuhany volt számukra. Miért nem lelkesedik az édesapjuk? Határozottan állítom, hogy ez a lelkész nem cinikus volt, csak jól tudta, hogy Isten szeretete nem egy pillanatnyi felindultság eredménye, ami az élet gondjaival, a gondok szellőjével elillan, hanem Isten szeretete az emberi szív megváltozása, az emberi szív állapotának átminősülése. Pont ezért fontos válaszolnunk erre a kérdésre: mit jelent Istent szeretni?

A Szentírás sok választ ad nekünk erre a kérdésre, ezek közül csak a legfontosabbakat gyűjtöttem össze, mert Isten maga mondja meg, hogy hogyan szeressük Őt. Nem nekünk kell kitalálni, elképzelni, Ő maga elmondja, hogy ki az, aki igazán szereti Őt. A teljesség igénye nélkül 5 választ hadd adjak erre a kérdésre: mit jelent Istent szeretni?

A Szentírás első válasza az, hogy Istent szeretni annyit jelent, hogy igazán megismerjük Őt az Igéből. Mindegyik szóról hosszan lehetne beszélni, külön igehirdetést is lehetne írni ezekről, mert mindegyik hangsúlyos. Mit jelent az, hogy megismerni Istent? Mit jelent az, hogy igazán megismerjük? Azt, hogy nem én találom ki, hogy Ő milyen, hanem olyannak ismerem meg, amilyen Ő valójában. Hogy nem magyarázom félre az Igét, mert a Bibliába is sok mindent bele lehet magyarázni. Lehet a Bibliát a saját elképzeléseim alátámasztásául is hozni, én kitalálom, keresek hozzá igeverset, és máris úgy van, ahogyan mondom. Csak hogy ez nem így működik. A Szentírás előtt kellene magunkat megalázni, azt megértve megtudni, hogy milyen Isten. Meg arról is lehetne hosszan beszélni, hogy mit jelent Istent az Ő Igéjében megismerni, mert csak abból lehet, máshonnan nem. És hogy Őt ismerjük meg személyesen.

Hóseás próféta könyvéből így olvastam a lekción: ezt mondja az Úr: *„Mert szeretetet kívánok én, és nem áldozatot; az Istennek isme-*

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

retét inkább, mintsem égőáldozatokat” (Hóseás 6,6). Ebben az igeversben Isten kétszer mondja el ugyanazt, ez nem ritka az ószövetségi igeversben, ez egy irodalmi forma (gondolatpárhuzamnak hívják, hogy egy gondolatot más szavakkal megismétli az igevers). Először a fő gondolat ez: Isten szeretetet kíván, nem pedig a Bibliában leírtak szív nélküli, automatikus cselekvését, mint például áldozatbemutatást. Először ezt mondja: *„szeretetet kívánok én, és nem áldozatot”*. Másodszor, amikor megismétli, mit mond? *„Az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat”*. A szeretet szót Isten ismeretének kifejezésével helyettesíti, azonosítja. Azt mondja, hogyha te szereted Istent, akkor vágysz arra, hogy megismerd Őt. Miért mondja Isten megismerését az Ő szeretetének a Biblia? Azért, mert Isten nem vak és tudatlan szeretetet kíván tőlünk, hanem olyat, amiben tudjuk, kicsoda Ő, és mit vitt véghez értünk Jézus Krisztus golgotai keresztyén. A szeretet ismeri azt, akit szeret. Mert igazán meg kell ismernünk Istent is ahhoz, hogy bizonyosan higgyük, sőt, egyenesen valljuk, hogy Ő méltó arra, hogy mindenekfelett szeressük. Tudnunk kell, hogy miért szeretjük Őt. Mert minél világosabb az számunkra, hogy kicsoda Ő, annál teljesebbé válhat az Iránta való szeretetünk. Ismeret nélkül is lehet, látatlanban szeretni, de az nem a mély, igazi szeretet, amit Isten kér az Övéitől. Ő azt mondja, hogy ismerj meg engem.

És erre azért is szükségünk van, mert mi bűnösök vagyunk. Isten nem akármilyen ismereteket vár tőlünk. Szükséges, hogy a bűnös ember Krisztusban ismerje meg Istent, mint olyan Istent, aki neki Krisztus érdeméért bűneit megbocsáthatja, s meg is akarja bocsátani. E nélkül az istenismeret nélkül nemhogy szeretetre méltónak, hanem rettenetesnek tűnhet a bűnös embernek Isten. Ha nem a Megváltóban, a kegyelemben, a golgotai keresztyén Krisztusában ismerjük meg Őt, akkor félnünk és aggódnunk kell bűneink és annak jogos büntetése miatt, ezért nem mindegy, hogyan ismerjük meg Istent. Csakis Krisztuson keresztül.

És ez annyira fontos, hogy számtalan igeversben Isten felszólít minket erre az ismeretre. A Jeremiás 9,24 is erre emlékeztet: *„Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr”*. Milyennek ismerjük meg? A folytatásban ezt mondja: *„aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr”*. Jézus Krisztus is felhívja a figyelmünket arra, hogy Istent nem lehet szeretni anélkül, hogy meg ne akarnánk ismerni Őt: *„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust”* (János 17,3). Az Isten iránti szeretet tehát elsősorban abban mutatkozik meg, hogy meg

akarjuk ismerni Őt, ezért olvassuk részben a Bibliát – nem azért, hogy varázskönyvként útmutatót találjunk, hogy most megvegyem azt a könyhabútort, vagy ne vegyem meg, hanem – hogy a Szentíráson keresztül az én élő Uramat és Megváltómat ismerjem meg alaposabban. Ahogyan Péter apostol mondja: „*növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében*” (2Péter 3,18), hogy előrébb jussak ebben a szeretetben, és gyakoroljam ezt a szeretetet. Ha te Istent keresed az Igében, a gyülekezet igei alkalmain, vagy egy keresztyén könyv olvasásakor, akkor Istent akarod szeretni és megismerni? Nem tudom, a Testvérek hogy voltak, de valószínűleg úgy, mint én. Emlékszem arra, hogy amikor Isten újjászült és megtérést adott nekem, semmi nem tudott megakadályozni abban, hogy olvassam a Bibliát, hogy megismerjem minél jobban azt a kegyelmes Istent, aki nekem minden bűnt megbocsátott, pedig nem érdemlem meg. Gimnazista voltam, de felkeltem inkább hajnali 6 órakor, hogy még a reggeli ébresztő előtt tudjak csendességben Ővele lenni, és megismerjem Őt még inkább. Égett a szívem a vágytól, hogy Őt megismerjem. Nem tudom, emlékszel még erre, Testvér? Gyakran van, hogy ez a láng alább hagy bennünk sajnos. És megelégszünk azzal, hogy ha csak úgy hallunk valamit Istenről, de tudatosan nem keressük Őt.

Ez az igevers azt a kérdést teszi fel nekünk, hogy mennyivel ismered megváltó Istenedet jobban, mint mondjuk 1-2 évvel ezelőtt? Előrébb haladtál az Ő szeretetében, az Ő megismerésében? Ott van a szívünkben ez az Isten megismerése utáni vágy, vagy csak rábízunk magunkat a véletlenre, és megelégedünk azzal, hogy ha hallunk valamit Istenről, az is jó, de ha nem, az is? Tudatosan meg akarod ismerni Őt, mint például egyik testvéredet? Az udvarlás során a szerelmesek ki akarnak deríteni a másikról mindent. Meg akarom ismerni őt, tudni akarok róla mindent: gondolatait, vágyait, mit szeret, mitől ódzkodik. Miben mutatkozik meg az Isten iránti szereteted az életedben? Ott van ez a tudatos istenkeresés?

A Biblia második válasza arra a kérdésre, hogy mit jelent Istent szeretni, az, hogy miután valamennyire megismertük Őt, és szeretetre méltónak találtuk, akkor Őt mindennél többre kezdjük becsülni, értékelni. Ez a megbecsülés a szeretet mértékére – hadd fogalmazzak így –, hőfokára hívja fel a figyelmünket. Mert Isten nem lehet pusztán egy a sok dolog és személy közül, akit szeretünk. Őt nem helyezhetjük egyenlő szintre a focival, a divatos ruhákkal, a borászattal, a filmekkel, a tudományokkal, a háziállatokkal, de emberekkel sem: nem helyezhetjük egy szintre a társunkkal, a családtagjainkkal, szeretteinkkel. Ha Ő csak egy a sok közül, akkor még nem ismerted meg Őt olyan csodálatosnak, ami-

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

lyen valójában! Ha még nem fedezted fel az Ő szeretetreméltó, páratlan, csodálatos voltát, akkor keressed Őt, és kérjed: mutasd meg magadat olyannak, amilyen egyedül csak Te vagy! Istent szeretni tehát azt jelenti, hogy többre becsülöm, értékelem Őt mindenki másnál. Vagy ahogyan Pál apostol fogalmazza meg levelében: Krisztushoz és az Ő ismeretéhez képest a világot minden dicsőségével együtt semminek, és a mi szeretetünkre méltatlannak találjuk (Filippi 3,7-8). Valóban ez a helyzet? Hány dolog van, amit gyakorlatilag jobban szeretünk Krisztusnál, és többre becsülünk, mert több időt, több figyelmet, több energiát, több pénzt szánunk rá. Pál azt mondja: mindent kárnak és szemétnak ítélek a Jézus Krisztus drága ismeretéért. Neki az élete beszélt erről, nem nagy szavak voltak ezek az ő szájából. A 89. zsoltár 7. versében így fogalmaz a zsoltáros: *„Mert a felhőkben kicsoda hasonlatos az Úrhoz, s ki olyan, mint az Úr, az istenek fiai között?”* Nincs Hozzád hasonló, Uram – mondja a zsoltáros. Így mutatja be magát Isten Ézsaiás próféta által: *„Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos”* (Ézsaiás 46,9). Őszintén: ez a mi hitvallásunk? Az én Istenemhez nincsen hasonló, Ő mindennél értékesebb számomra. Igaz ez? Istent szeretni azt jelenti tehát, hogy mindenekfelett becsüljük, és mindennél nagyobbra tartjuk Őt.

Harmadszor azt mondja a Biblia Isten szeretetéről, hogy az egyfajta lelki gyönyörűség, gyönyörködés az Úrban, ami megelégti az emberi szívet. Van olyan gyönyörűség ebben a világban, ami nem elégít meg, amivel újból és újból élni kell, mert hamar véget ér a hatása: egy perc, tíz perc, egy óra, egy-két nap, és aztán már nem érezzük, nem tapasztaljuk az örömet. És van olyan gyönyörűség, ami nem a javunkra van, hanem a kárunkra, van olyan, ami nem tiszta, ami nem Istentől való. Ellenben ha Istent igazán megismered az Ő Igéjéből, akkor Őt gyönyörűnek fogod találni. A zsoltáros erről vall: *„Kicsodám van az egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön!”* (Zsoltár 73,25) Milyen nagy szavak ezek: *„Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön!”* Én úgy gondolom, hogy a zsoltáros nem nagyzott, ő valóban ezt hitte és így érzett. És az Ószövetség sokféleképpen beszél erről a gyönyörűségről, hogy minden, ami Istennel kapcsolatos, és Ő maga, gyönyörködtető az Övéi számára. A 119. zsoltár arról szól, hogy Isten beszéde és az Ő útjai mennyire gyönyörűségesek a Benne hívők számára. A próféták többször utalnak a könyveikben arra, hogy Isten törvényében van gyönyörűségük. Külön egy könyv is szól az Ószövetségben erről, hogy a hívő nép hogyan gyönyörködik az Úrban, és az Úr az Ő népében: ez az Énekek éneke. Gyönyörű hasonlattal válaszol a hogyan kérdésre: ahogyan a sze-

relmesek egymásban gyönyörködnek. Nemcsak azt üzeni ez a könyv, hogy Isten hogy gyönyörködik bennünk, hanem arról, hogy az egyház, mi, hívők ugyanúgy gyönyörködünk az Úrban.

Ez a kijelentés, hogy Istenben találhatjuk meg az igazi lelki gyönyörűséget, az Újszövetségben teljesebb ki, amikor Jézus Krisztus megkezesztelésekor ezt mondja a mennyei Atya: *„Ez amaz én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm”* (Máté 3,17). Ránéz Krisztusra, teljes valójában, életére, és azt mondja Isten: gyönyörködöm Benne. Az Isten iránti szeretet nemcsak rideg, észbeli ismeret és tudás, és nemcsak megbecsülés van benne, hanem lelki gyönyörűség is, mégpedig Jézus Krisztusban. Az életét ismered, megtalálod az evangéliumokban. Hogy mit tett érted, ott van leírva a levelekben. Gyönyörködsz te Őbenne? Pál és Péter apostol leveleit egyben is érdemes néha elolvasni. Néha meg szoktam ezt tenni, amikor időm engedi. Miközben olvasom Pál és Péter leveleit, az fogalmazódik meg bennem, hogy ezek az emberek odavoltak Krisztusért, és gyönyörködtek Benne. Olyan szenvedélyesen, olyan örömmel írtak Őróla, és állandóan szinte csak Őhöz térnek vissza. Lehet, hogy egy gyülekezeti helyzetről beszélnek, de visszatérnek Krisztusra, és elkezdik dicsőíteni. Pál spontán módon a leveleiben többször Isten dicsőségéről kezd el beszélni. Mert csak Őróla tudtak, Őbenne gyönyörködtek. Megismerve Jézus Krisztust az Igéből, és visszaemlékezve személyes kapcsolatodra Ővele, arra, amit érted és veled tett, az Ige hadd tegye fel a kérdést: gyönyörködsz Jézus Krisztusban? Lelki örömet okoz az neked, hogy ismered Őt, hogy szeretheted Őt? Meg tudnánk-e nevezni néhány dolgot, ami miatt gyönyörködünk Benne? Konkrétumokat, valóságos dolgokat. Egy férfi vagy egy nő, ha valóban szerelmes, akkor csak szuperlatívuszokban tud beszélni a kedveséről, hogy milyen gyönyörű, milyen kedves, milyen értelmes, milyen együtt érző, milyen kitartó. És ez egy bűnös ember, akiről mi így beszélünk. Mennyivel inkább kellene nekünk Jézus Krisztust ilyennek látnunk, hiszen Őbenne nincs sem bűn, sem hűtlenség, sem hazugság, megtartja minden szavát, ígéretét, megbocsát nekünk mindent, és életét odaadta értünk. Istent szeretni azt jelenti, hogy gyönyörködünk Őbenne.

Negyedszer azt mondja a Szentírás az Isten iránti szeretetről, hogy az a Jézus Krisztussal való együttlét utáni vágyakozás is. Ez teljesen érthető: akiben gyönyörködünk, akit igazán szeretünk, azzal együtt is akarunk lenni. Mert Nélküle elhagyottak, elveszettek és reménység nélküliek vagyunk. Valóban az vagy Őnélküle? Mert Vele lenni – a Szentírás szerint – maga a boldogság, a reményteljesség. Péter apostol erről az örömről beszélt, amikor a megdicsőülés hegyén Krisztussal akart ma-

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

radni, és azt mondta: „*Uram, jó nekünk itt lennünk*” (Máté 17,4), amikor látta a megdicsőült Krisztust. Ez a Krisztus utáni vágyakozás pedig lelki és testi is lehet. A 63. zsoltárban Dávid ezt mondja, így vall saját gondolatairól, vágyairól: „*Isten! én Istenem vagy te, jó reggel kereslek téged; téged szomjúhoz lelkem, téged sóvárog testem a kiaszott, elepedt földön, amelynek nincs vize; Hogy láthassalak téged a szent helyen, szemlélvén a te hatalmadat és dicsőségedet*”. Testi-lelki vágyakozás. Pál apostol így ír a Filippi 1,23-ban: „*kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb*”. Bár tudjuk jól az evangéliumokból, hogy a Krisztussal való fizikai együttlét a hitetlen ember számára semmit sem jelent, hányan voltak Krisztussal testileg jelen úgy, hogy semmit nem használt nekik, mert nem hittek Őbenne. És pont ezért a lelki közösség az első. De nekünk, hívőknek reménységünk és egyben várakozásunk is az, hogy szemtől szembe majd meglátjuk az Urat, és Vele együtt legyünk örökké. Ő maga az, aki ezt a vágyakozást ébresztgeti és erősíti bennünk, többek között megígérve azt, hogy velünk van „*minden napon a világ végezetéig*” (Máté 28,20), ígéri ezt meg akkor, amikor elmegy a tanítványoktól a mennybe, de azt mondja, hogy én veletek maradok, ti is maradjatok velem. Más helyen azt mondja: „*És ha majd elmegyek, és helyet készítek néktek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek*” (János 14,3). Vágyódunk erre? Az Isten iránti szeretet a Krisztussal való közösség keresése, megélése hit által ebben az életben, és az az utáni vágy, hogy örökké Vele együtt legyek majd az örökkévalóságban. Kívánunk mi Ővele együtt lenni?

Végül, de nem utolsósorban az Isten iránti szeretet azt is jelenti, hogy magunkat teljesen Őneki igyekszünk szentelni úgy, hogy az Ő akarata szerint akarjunk élni, és ha kell, szenvedni is. Élni és szenvedni. Mert az igazi szeretet nemcsak szavakban, nemcsak lelki gyönyörködésben és vágyakozásban áll, hanem tettekben, cselekedetekben is. Hadd fogalmazzak kicsit sarkosan: beszélni könnyű Isten szeretetéről, de megélni azt a mindennapokban úgy, hogy akaratunkkal, vágyainkkal az Ő parancsolataihoz akarunk igazodni, az már nehezebb és küzdelmesebb. Olyan szeretet, amelyért küzdeni kell. Ezért figyelmeztet minket Jézus Krisztus arra az Igében, hogy „*Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megy be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát*” (Máté 7,21), a János 14,21-ben pedig külön felhívja a figyelmünket arra, hogy „*aki ismeri az én parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem*”. Itt Krisztus a tevőleges szeretetről beszél. Mert mit ér az a szeretet, amely csak hang-

zatos, hízelt szavakban mutatkozik meg, de amikor tenni kellene valamit, akkor csődöt mond? Mekkora bajban lennénk, ha Isten is így szeretne minket: ha sok mindent ígérgetne, mondaná, hogy szeret, de nem tenne értünk semmit! Ellenben: „*Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt*” (Róma 5,8): elég konkrét tette a szeretetnek. Krisztus a szeretetét abban mutatta meg, hogy megtett mindent értünk, hogy üdvözítsen minket, Krisztus az Ő szeretetébe belehalt. Az Isten iránti szeretet cselekszik, és ha kell, áldozatot hoz Őérte, és ha kell, szenved is Érte. Mit mond Pállal kapcsolatban a Cselekedetek 9,16? Isten azt mondja, azt ígéri Pálnak: „*Mert én megmutatom néki, megnyit kell néki az én nevemért szenvedni*”. Nekünk nem kell Pál apostol módjára szenvednünk. Ő szenvedett, és nem panaszkodott, minden szenvedés közepette is dicsőítette és szerette Krisztust. Nekünk nem kell Pál apostol módjára terheket hordoznunk. Viszont a mi szeretetünk képes elviselni a szenvedést, az Istenért való szenvedést? A gyakorlat az – sajnos magamon is látom –, hogy néha elég egy kicsi, hogy kiköpködjünk ebből a szeretetből. Egy kis betegség, egy kis sikertelenség, kudarc, összeveszés mással, az egyik testvérünk szeretetlenül megbánt, és máris Isten ellen fordulunk. Miért engedted, Uram? Hogy lehet ez? S ahelyett, hogy szeretnénk Őt, és szenvednénk Érte, Ellene fordulunk. Képes a mi szeretetünk áldozatokat hozni Istenért tevőlegesen is?

Látjuk tehát, hogy milyen választ ad a Szentírás arra a kérdésre, hogy mit jelent Istent igazán szeretni. Azt, hogy meg akarjuk Őt igazán ismerni az Igéből, és ebből az ismeretből az származik, hogy többre becsüljük és értékeljük Őt mindennél. Értékesnek látva az Urat pedig gyönyörködünk Benne, vágyódunk a Vele való együttlétre, és úgy akarunk Vele együtt lenni, hogy tenni is akarunk Érte valamit, úgy akarjuk szeretni, hogy teszünk Érte. Természetesen nagyon sok mindennel kiegészíthetik a Testvérek azt, hogy mit jelent Istent szeretni, én csak ezeket tartottam a legfontosabbaknak, és az Ige is ezekre tér újból és újból vissza.

Arra is felhívja a figyelmünket a Szentírás, hogy az Isten iránti szeretet minden aspektusának egyszerre kellene jelen lennie a szívünkben. Azaz figyelmeztet, hogy ne hiányozzanak a te Isten iránti szeretetedből a tetteid, vagy az, hogy például gyönyörködsz Őbenne. Ugyanakkor a valósághoz az is hozzátartozik, hogy valamelyik aspektus mindig hangsúlyosabb. Vagy jobban gyönyörködöm, vagy jobban ismerem, vagy az engedelmessegre jobban törekszem... mert tökéletesen egyikünk sem képes szeretni az Urat, valamelyik mindig hangsúlyosabb.

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

Azért sem vagyunk képesek tökéletesen szeretni az Urat, mert az Ő szeretetét tanulnunk kell, az nincs bennünk, egy új dolog a megtérő, hívő ember számára. A bűnös ember nem Istent szereti. Az új ember tanulja meg és kapja meg a Szentlélek által Isten szeretetét. És ezért szólít fel az Ige több helyen arra, hogy növekedjünk ebben a szeretetben. Növekedjünk a kegyelemben, Krisztus megismerésében, az engedelmes-ségben és a többi dologban. Az Ige újból és újból felszólít azért, hogy emlékeztessen: Isten szeretetére hívtunk el, erre teremtette Isten az embert, Ádámot és Évát, hogy Vele örökké tartó boldogságban, Őt megismerve szeressék Teremtőjüket. A bűneset következménye az, hogy az ember menekül és bujdosik Isten elől. Ahogy Ádám meghallotta az Úr hangját, nem vágyat érzett, hogy de jó, mehetek Hozzá, hanem gyorsan bújjunk el. A bűnös ember vágya ez, hogy elbújjon Isten hangját hallva, és meneküljön Előle. De az újjáteremtett ember vágyakozik az Ő meny-nyei Atyja és Megváltója után. Nem elfut Előle, hanem Hozzá fut, Hozzá menekül. Jézus Krisztus erre váltott meg minket, hogy „szere-*sd az Urat, a te Istenedet*”. Nem tudjuk tökéletesen. De a kérdés nem ez, hanem, hogy ez határoz meg minket hívő emberként? Ez motiválja a nap-jainkat? Ott van bennünk ez a vágy: ma is szeretném jobban szeretni az Urat a munkahelyemen, otthon, az iskolában, itt, a gyülekezetben, a buszon, a kocsiban, akárhol vagyok? Jobban szeretni az Urat. Ez a cé-lunk? Az istentisztelet elején mondtam, hogy sokan kételkednek ab-ban, hogy az Isten iránti szeretetet látni lehet. Az ige azt mondja egyér-telműen, hogy életünkön igenis látszódnia kell annak, hogy szeretjük az Urat. Sok testvér életéből itt a gyülekezetben ez sugárzik. Beszélge-tünk velük, látjuk őket élni a mindennapokban, és az látszódik, hogy ők – bocsánat a kifejezésért, de – odavannak az Úrért.

Egy példával hadd zárjam az igehirdetést. Wilhelm Busch-t többen ismerik, a második világháború idején német evangelizátor volt, ifjú-ság között szolgáló lelkész. Egyszer az utcán sétált, és látott két fiatal-t beszélgetni. Az egyiküket ismerte bibliaóráról. Odament, köszönt nekik. Az bemutatta a lelkészt:

– Nézd, ő Busch lelkész, csak egy gond van vele.

A lelkész megkérdezte:

– Mi baj van velem?

– Egy mániája van neki: mindig Jézusról beszél.

És a lelkész ezt mondta:

– Ez nem mánia, hanem nagyon fontos kérdés. Az életünk függ tő-le. Miért, Ön ismeri már Jézust?

– Na látod! Mondtam.

Testvérek, az életünkön átsugárzik, ha szeretjük Istent, nem kell azt külön mondani. Az életünkön látszódik. Szeretteink, munkatársaink, vagy látják ezt, vagy nem. Kívánom, hogy a Szentlélek teremje meg bennünk a szeretetnek ezt a gyümölcsét, és vezessen minket abban, hogy egyre inkább Istent szeretve igyekezzünk élni a mindennapjainkat.

Imádkozzunk!

Köszönjük Neked, mennyei Édesatyánk, hogy Te magad vagy az, aki munkálsz bennünk az Irántad való szeretetet, mert Te vagy az, aki megismerteted Igéden keresztül magadat velünk. Köszönjük, hogy azt olvasva Téged ismerhetünk meg, és Szentlelked munkája révén el is hisszük mindazt, ami ott le van írva. Hálát adunk azért, hogy ez nemcsak rideg ismeret lehet, hanem igazi bizodalomunk, reménységünk.

Bocsásd meg nekünk, amikor az életünk eseményeiből próbálunk csak Téged ismerni, következtetéseket levonni, hogy most éppen szeretsz, vagy nem szeretsz, és nem az Igének adunk igazat. Kérünk, segíts, hogy úgy is tudjunk szeretni Téged, hogy a Te szavadon, a Te beszédeden keresztül ismerjünk meg olyannak, aki méltó vagy arra, hogy mindenek felett szeressünk. Köszönjük, ha már megmutattad azt az értéket számunkra, aki Te magad vagy, hogy nincs Hozzád hasonló. Ha még nem tudjuk ezt őszintén vallani, akkor kérünk, erősíts meg minket ebben. És kérünk azért is Téged, hogy vágyakozzunk Utánad, Veled lenni, Veled élni és reménységgel lenni, hogy a halál után a Veled való örök élet az, ami vár ránk. Könyörgünk, hogy az „*engedelmesség lelkével támogass*” bennünket. Ne valami kényszerűség legyen a Te parancsolataidnak való engedelmesség, hanem inkább az Irántad való szeretetünk megnyilvánulása, következménye.

Urunk, mindezekben elbukunk egymagunk, és erőtlenekek vagyunk, tapasztaljuk ezt napról napra. De köszönjük, hogy Te magad vagy az, aki vezetsz minket ezen az úton is, és Te vagy az, aki a Szentlélek által megtermed bennünk a szeretet gyümölcsét. Köszönjük ezt Neked! Kérünk, hogy így erősítsd meg testvéri közösségünket, gyülekezetünket. Hálát adunk azokért a testvérekért is, akiknek az életén keresztül ragyog az Irántad való szeretet.

Könyörgünk, hogy ez az evangélium hirdettessék országszerte, egyházunkban. Kérünk egyházunk és népünk vezetőiért. Szentlelked vezesse őket a Te Igéden keresztül döntéseikben.

És könyörgünk, hogy áldd meg családjainkat, kicsinyeket, nagyokat, fiatalokat, időseket egyaránt.

1. MIT JELENT ISTENT SZERETNI

Kérünk a gyász terhét hordozókért, Te legyél az ő reménységük, erejük és egyedüli vigasztalásuk, mert Te vagy a minden vigasztalás Istene.

Könyörgünk az előttünk álló időszakért. Vezess bennünket, és őrizd meg kegyelmesen, ahogyan megígérted, hogy velünk maradsz minden napon vagy addig, amíg visszajössz az ég felhőin át, vagy, amíg magad mellé veszel bennünket. Köszönjük, hogy ez a Te jelenléted számunkra kegyelmet, bűnbocsánatot és örök életet jelenthet. Ezért is szeretnénk Téged dicsőíteni, magasztalni, Neked élni, és ha kell, szenvedni. Te taníts minket hosszan tűrni, kérünk, Te adj hozzá erőt. Add, hogy az a kegyelem, ami az erőtlenség idején is eléri célját, hadd ragyogjon fel azért, hogy Téged dicsőíthessünk.

Maradj így velünk kegyelmesen, Krisztusért!

Ámen.

440,13-14 ének

13. Isten ártatlan Báránya, Méltó vagy, hogy végy áldást,
Mert érdemed azt kívánja, Végy tőlünk hálaadást!
Végy örök dicsőséget, Hatalmat, tisztességet,
Mert értünk megöletteddel, Atyádnak eleget tettél.

14. Add, Úr Jézus, halálodban, Követnünk életedben,
Szentséges tudományodban, Szelíd szenvedésedben.
Légyünk alázatosak. Mindenhez irgalmasak;
Segélj erre Szentlelkeddel, Oktass, vezérelj igéddel!